

Sjedi nekoliko Bosnjaka u kaficu Jasmin. Pricaju o okupaciji Vlasenice. U kafić ulazi tenkista iz Novosadskog korpusa. Sjeda, narucuje pice.

Po njegovom ulasku u kafic nastao je tajac. Primijetio je.

Prvi je prekinuo sutnju.

- Konobar! - Daj im pice. - Ja castim.

Sutnja se nastavila.

Opet je on progovorio.

- Je`l me se plasite?

Niko ni da zucne.

Od oruzja nosi pistolj - skorpion. Otkopcava opasac i odloze pistolj na sank, daleko od sebe.

Poceo je slobodnji razgovor.

- Sta ce biti sa Muslimanima!!!

- Tesko vama kad mi odemo. - Vase komsije ce vas ubijati.

Za divno cudo je platio pice. „Oslobodilacki vojnici“, nisu nista placali. Uzimali su sta su htjeli.

Na zalost, tenkista je rekao istinu. Nije slagao. Valjda je znao kako su se ponasali Srbi, komsije, u drugim okupiranim gradovima.

Ja cu ovdje napomenuti da nisam vidio vojnike Novosadskog korpusa da su nekog priveli, tukli ili ubili. Za vrijeme njihovog boravka u Vlasenici nas su privodili i tukli Bosanski Srbi - komsije.

Jedino mi je zet pricao da su njega tukli vojnici iz tog korpusa. Trebalo im pojacanje. Plasili su ga se i vezanog.

PLBiH.ORG

